

Ісаєв М.А., група 11 МК ФБ

Науковий керівник: к.е.н., ст. викладач Демченко І.В.

Прибуток є важливою і головною рушійною силою економіки, основним спонукальним мотивом діяльності підприємців, певним гарантом прогресу соціально-економічної системи. Вважається, що прибуток є узагальнюючим показником діяльності підприємства.

В умовах ринкової економіки головною метою діяльності будь-якого приватного підприємства є отримання прибутку. Власники і персонал мають зробити усе необхідне для забезпечення формування прибутку у розмірі, потрібному для подальшого функціонування і розвитку підприємства і забезпечення усіх груп інтересів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання підвищення прибутковості підприємства є об'єктом уваги багатьох вчених. Їх досліджували в своїх роботах Аранчій В.І., Бандурка О.М., Бланк І.А., Іщенко Є., Корінев В.Л., Коробов М.Я., Орлов П.І., Петрова К.Я., Шуляк П.Н. Незважаючи на велику кількість розробок і значні досягнення в теорії та практиці зростання прибутковості, варто зазначити, що проблеми мобілізації резервів збільшення прибутку виробничого підприємства саме у сучасних умовах вивчені недостатньо.

Формування та створення ринкової економіки потребує від підприємств України раціонального і економічно обґрунтованого підходу до планування своєї діяльності, до визначення стратегії фінансової і виробничої політики, аналізу й оцінки отриманих результатів. Прибуток є основним джерелом фінансування розвитку підприємства, удосконалення його матеріально – технічної бази, забезпечення всіх форм інвестування. Вся діяльність підприємства спрямовується на те, щоб забезпечити зростання прибутку.

На кожному підприємстві повинні передбачатися планові заходи по збільшенню прибутку. У загальному плані ці заходи можуть бути наступного характеру:

- збільшення випуску продукції;
- поліпшення якості продукції;
- продаж зайвого обладнання і іншого майна або здача його в оренду;
- зниження собівартості продукції за рахунок більш раціонального використання матеріальних ресурсів, виробничих потужностей і площ, робочої сили і робочого часу;
- диверсифікація виробництва;
- розширення ринку продажу та ін

З цього переліку заходів впливає, що вони тісно зв'язані з іншими заходами на підприємстві, спрямованими на зниження витрат виробництва, поліпшення якості продукції і використання факторів виробництва.

Незважаючи на те що прибуток є найважливішим економічним показником роботи підприємства, вона не характеризує ефективність його роботи. Для визначення ефективності роботи підприємства необхідно зіставити результати (в даному випадку прибуток) з витратами або ресурсами, які забезпечили ці результати.

Одним з найважливіших показників ефективності роботи підприємства є рентабельність, сутність якої буде розглянута в наступному розділі.

Собівартість продукції є найважливішою економічною категорією і характеризує витрати підприємства на виробництво і реалізацію продукції. Вона є найважливішим якісним показником роботи підприємства, так як характеризує рівень використання всіх ресурсів (змінного і постійного капіталу), що перебувають у розпорядженні підприємства.

За останні роки структура собівартості продукції в окремих галузях промисловості сильно змінилася. На її зміну вплинули наступні фактори: інфляційні процеси; різке уповільнення темпів оновлення основних виробничих фондів; збільшення процентних ставок за кредитами комерційних банків; збільшення витрат на рекламу та ін.

В сучасних умовах найбільш прийнятним методом планування собівартості продукції на підприємстві є метод планування собівартості продукції по техніко-економічних факторах.

Управління витратами виробництва та реалізації продукції з метою їх мінімізації на підприємстві є складовою частиною управління підприємством у цілому. Управління витратами на підприємстві необхідно перш за все для:

- отримання максимального прибутку;
- поліпшення фінансового стану фірми;
- підвищення конкурентоспроможності підприємства і продукції;
- зниження ризику стати банкрутом і інших цілей.

Істотного зниження собівартості продукції на підприємстві можна досягти тільки за рахунок розробки і реалізації комплексної програми зниження витрат, яка повинна бути постійно діючою і періодично коригуватися з урахуванням змінних обставин.

Список використаних джерел

1.Гавалешко С.В. Рентабельність підприємства та шляхи його підвищення [Електронний ресурс] / С.В. Гавалешко // Економікс. – 2012. – № 10. – Режим доступу : www.rusnauka.com/10_DN_2012/Economics/10_106158.doc.htm

2.Корінев В. Л. Обґрунтування прибутку підприємства з урахуванням рівня ціни на продукцію / В. Л. Корінев // Актуальні проблеми економіки. – 2005. – № 3 (45). – С. 97-103.

3.Павлюк П. П., Підприємство – К.: Юніор, 2001., - 179 с. 9.Швиданенко Г. О., Васильков В. Г., Гончарова Н.П., Економіка підприємства: підручник/ за заг. ред. Г. О. Швиданенко. – К.: КНЕУ, 2009. – 598 с.